

Katedra psychologie FF UK v Praze

Oponentský posudek diplomové práce **Bc. Kristýny Šimonové: **„Edukační prostředí dospívajících dívek s poruchami chování“****

Jak již z názvu diplomové práce vyplývá, autorka se v ní pokouší nalézt souvislosti mezi edukačním prostředím a rozvojem poruch chování u dospívajících dívek. Zvolila tedy téma v odborné literatuře spíše opomíjené, jelikož je více pozornosti věnováno problematickému chování chlapců.

V teoretické části se autorka věnuje základnímu uvedení do problematiky, vymezení pojmu dospívání a vývojovým charakteristikám tohoto období. Dále seznamuje čtenáře s tradiční medicínskou klasifikací poruch chování a detailněji popisuje některé konkrétní projevy problematického chování. Nezapomíná ani na etiologii, prevenci a terapii poruch chování. Třetí kapitola teoretické části je zaměřena na kontext edukačního prostředí rodiny a školy a údaje z publikovaných výzkumů na téma vztahu tohoto kontextu a poruch chování.

Kapitoly v teoretické části práce jsou členěny přehledně, logicky na sebe navazují a jsou dostatečně rozpracovány. Ocenit je nutné zejména širí odborných zdrojů a také schopnost autorky se zdroji adekvátně nakládat. Velmi přínosná a zajímavá je zejména podkapitola týkající se specifík poruch chování u dívek.

Ačkoliv je teoretická část poměrně obsáhlá, těžiště diplomové práce leží v části empirické. Tato část je členěna do několika kapitol, které popisují výzkumný projekt, cíle, charakteristiku výzkumného souboru, použité metody, výzkumná zjištění a shrnutí výsledků spojené s diskusí.

Cílem výzkumného projektu je dle autorky zachytit vztah mezi poruchami chování u dívek a edukačním prostředím. K dosažení svého cíle zvolila idiografické pojetí s celkem šesti výzkumnými otázkami. Výzkumný soubor tvořilo deset dívek ve věku 14 – 16 let, které byly z důvodu problematického chování umístěny do ústavní výchovy. Autorka dále stručně popisuje metody, které ve své práci využila. Jedná se o pozorování, polostrukturovaný rozhovor, dotazníkové metody a projektivní techniky. K těmto zdrojům informací přidala také studium dokumentace jednotlivých dívek a rozhovor s odbornými pracovníky daných školských zařízení.

V páté kapitole všechny získané informace převádí do čtivých a zajímavých kasuistik jednotlivých dívek a také prezentuje souhrn výsledků svého výzkumu. Ačkoliv se autorce podařilo zpracovat kasuistiky přehledně a strukturovaně, na některých místech nebyl zcela

zřejmý zdroj získaných informací (rozhovor s dívkou, odborným personálem či dokumentace). Stejně tak by bylo vhodné do kasuistik zpracovat i odborné intervence (např.: OSPOD, PPP, SVP) předcházející umístění do ústavní výchovy. Čtenář by totiž jinak mohl získat dojem, že problematické chování dívek je řešeno rovnou umístěním do ústavní výchovy. Na druhou stranu je ale kapitola zaměřená na diskusi zpracována velmi pečlivě a obsáhle.

Autorka člení empirickou část logicky, přehledně a až na výše popsané drobnosti ji lze považovat za velmi kvalitní. Za ocenění stojí zejména obsáhlé zpracování kasuistik a diskuse.

Diplomová práce Bc. Kristýny Šimonové splňuje všechny náležitosti, hodnotím ji jako zdařilou a doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení výborné.

V Praze dne 28.8.2012

PhDr. David Čáp